No. 70. DINGSDAG 12 JUNIJ. 1860.

ZEVEN EN DERTIGSTE JAARGANG

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 2.30, buiten Assen franco per post *f* 2.45. — De prijs der Advertentien is van een tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel meer *f* »-15, behalve *f* »-35 zegelregt.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Assen brengen ter kennis van belanghebbenden, dat de lijst der bevoegd erkende uitoefenaren van de onderscheidene takken der Geneeskunst, ter inzage voorligt ter Gemeentelijke Secretarie.

De Burgemeester,
VAN DER FELTZ
De Secretaris
G. L. W. VOS.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

12 Junij.

Vol levensgenot wandelde Don Fernando door de bloeijende
plantages en verlustigde zich in bloesem en vrucht.
Uitgeteerd door de hitte der zon, gekromd door den
arbeid, de opgezwollen handen bloedend, lag op den
grond — oom Tom.
»Hond, wat kermt gij? Aan den arbeid, vuile Neger!«
riep Fernando.
»Heer, ach, maak die keten mij wat losser!« bad de
neger.
»Dienen wil ik u, mijn Gebieder! zonder morren, zonder klagen. Maar ach, te diep in 't vleesch gaat
mij dat ijzer.«
»Ellendige slaaf,« schreeuwde Fernando! en zijne lippen
beefden en hij wenkte zijn dienaar en liet de keten
ontsluiten.
En, in 't geheim een teeken gevende, greep deze den
neger, maakte diens boeijen los en gaf hem — honderd bloedige ***zweepslagen.***

Weer werkte de slaaf in de ijzers, weer wandelde Don
Fernando in zijn lusthof aan 't strand.
In het zweet zijns aanschijns zwoegde de neger, terwijl
zijn Gebieder zich neervlijde in de schaauw der
olijven.
Daar verhief zich de zee en de woedende golven liepen
dreigend den groenen heuvel op en Fernando ontwaakte
verschrikt.
»Help, help mij, Tom. help mij! Uwe ketenen zal ik
ontsluiten, ik zal die verbreken, maar help mij,
ach help mij, oom Tom!
»O, edele oom Tom! kom mij te hulp. red mij, mijn
waarde. Noem mij uw vriend en uw broeder ja
noem mij voortaan maar Fernando.
»Ach, help mij en red mij, oom Tom!« — De neger
schudde weemoedig het hoofd, wees met zijn vinger
op wonden en ketenen en — Don Fernando
verdween in de diepte der zee.

»Help mij!« roept Koning *Franciscus* II tegen de Zeemogendheden, »bescherm mij tegen *Garribaldi* en ik zal een constitutionneel Koning, ja een vader over Sicilie zijn!«

Maar het antwoord luidt: »neen, wij kunnen niet treden tusschen U en *Garribaldi*, tusschen een krijgsman en een gekroonde. Wij mogen, door te hooren zoowel de een als de ander, geen hulde brengen aan — de revolutie!«

Z. M. Koning *Victor Emmanuel* benoemde reeds een buitengewoon commissaris voor Sicilie, een man, Siciliaan van geboorte, maar uit zijn Land verjaagd, als te vrijzinnig en die onmiddelijk raadslieden koos, om hem te vergezellen, onder anderen ook Baron *Poerio*, dezelfde, die, met zoovele anderen, uit Napels verbannen werd en tegen wil en dank naar Noord-Amerika moest zeilen. De kapitein zette hem, met zijne lotgenooten, in Engeland aan wal, waar zij met vreugde werden ontvangen en rijkelijk ondersteund.

Weinig kon *Poerio*, een edel edelman, denken, dat hij, nog geen jaar na zijne uitzetting, als adviserend lid van een Commissaris van *Victor Emmanuel*, op Sicilie aan wal zou stappen — op Sicilie, niet meer onder den scepter van Z. M. den Koning van Napels, maar van — *Garribaldi*!

Garribaldi slaat reeds het oog op Napels, en als dat Land is gevallen in de magt van den grooten avonturier, als dan Venetie ernstig wordt bedreigd, dan zal Mevrouw de Diplomatie van de Italiaanschekwestie eene Europeesche maken en Engeland en Frankrijk zich in postuur zetten.

Anderen echter verzekeren, dat de Dame, wier scherpe, lange tong overal reikt, reeds druk bezig is, om *Garribaldi's* arm te verlammen.

Palermo moet verschrikkelijk hebben geleden door het bombardement, zóó zelfs, dat Lord *Brougham* in het Hoogerhuis openlijk verklaarde: »die schanddaad vervult mij met afgrijzen!«

Meer dan *drieduizend* bommen werden er op één dag (Pinksterzondag) in de stad geworpen en men beseft, welke verwoesting daardoor werd aangerigt. Vreesselijk is er gestreden. Vrouwen zag men met bijlen, kinderen met allerlei scherpe werktuigen deel nemen aan den strijd in de straten, terwijl het bloed door de goten liep.

De Tolode-straat lag vol lijken en ontzettend was het gezigt op de bebloede puinhoopen van meer dan zestig huizen, door het bombardement vernield.

Het volk maakte jagt op de politie-commissarissen en op hen, die men steeds voor spionnen hield. Een 100tal zou vermoord zijn.

De monnikken hitsten het Volk aan tot den strijd en dat is niet zoo vreemd, als men weet, dat de lagere geestelijken door de hoogere in geestelijk »knechtschap« werden gehouden.

Ook deze hebben veel te wr ken, en men kan zooveel hebben geleden, dat helaas! de wraak zoet is.

In het hotel van financiën te Palermo zou voorhanden zijn geweest een schat van 100 milioen. En is die in handen van *Garribaldi* gevallen? vraagt gij. Wij weten het niet, maar de schatkist bevatte 24 millioen en die contanten werden prijs verklaard. 't Is mogelijk, maar spetie wordt anders al ligt meegenomen, omdat zij overal waarde heeft en hij, die daarvan niets bezit, gewoonlijk gek staat te kijken.

Generaal *Letizia* kwam gedurende de onderhandelingen met *Garribaldi* op den inval, om dit voorstel te doen: »laat de Senaat van Palermo aan Koning *Franciscus* II een *smeekschrift* (*Garribaldi* lachte bij dat woord, kraste met de sporen, kwispelde met de karwats en keek even naar zijn slagzwaard) zenden, om een meer liberaal Bestuur!«

Garribaldi antwoordde onmiddelijk en zeide droogweg: »de Senaat — dat ben ik!«

Verder bragt *Garribaldi* hem onder 't oog, dat Palermo zich moest overgeven, dat èn Messina, èn vervolgens Napels aan de beurt waren, en dat hij daarom *Letizia's* wensch: »vrijen aftogt van het garnizoen met de wapenen,« niet mogt toestaan. Hij wilde dat gaarne laten vertrekken, maar niet met de middelen, waarmede het later hem weer zou bestrijden.

Een der Fransche bladen, een advocaat voor Koning Bomba II, zegt: »de Napelsche gezant *Lanza lokte* (!) *Garribaldi* in Palermo, ten einde de roovers daar te kunnen bombarderen, en *Garribaldi* liep te eer in den strik, daar hij zich in 't open veld niet staande kon houden.«

Garribaldi zoo gelokt — jaagt nu de verleiders Palermo uit.

Straks verteld bedoeld blad, dat de Napolitanen uit pure aardigheid wegliepen.

De lazzaroni's, de gepatenteerde bedelaars in de residentie van Koning *Franciscus* II, zouden ook al hebben geroepen: »leve de vrijheid!« 't Is wel mogelijk, maar toch tamelijk dom, want als *Garribaldi* te Napels komt, geeft hij al die luiwammessen een snaphaan in den arm, stopt hen in de gelederen, commandeert: »voorwaarts, marsch!« en geeft hen 's avonds wat *ratjetoe*.

Of die snaken, die veel houden van een leven »lekker en lui«, dat zou bevallen, is te betwijfelen.

Volgens de jongste berigten scheepte het Napelsche garnizoen zich in met wapenen en bagage en met een reispas naar Napels.

Het verlaat alzoo de stad, voor een gedeelte in puin geschoten, doorweekt van het bloed van een getergd volk, van onschuldige vrouwen en kinderen.

En toch — heet het — met *krijgsmans-eer*.

Maar zij waren ook slechts werktuigen van hem, die eene Kroon draagt en gebood: »vernietig Palermo, eerder dan het te laten in de magt van *Garribaldi*!«

En die *Garribaldi*, meester in de stad, antwoordt den Napelschen commandant op dat wreed, onmenschelijk bevel: »ik zal anders handelen — vertrek, met wapenen en bagage!«

De reede van Palermo ligt vol vreemde oorlogsschepen, ten einde te kunnen handelen als het noodig is.

De Sardinische Regering houdt streng toezigt op de Priesters en dat is niet overbodig, want onlangs arresteerde zij een Priester, die eene geheime drukkerij te huis had, waarop men schrifturen drukte tegen Koning *Victor Emmanuel*.

De Paus, dien men als 't ware vergat, leeft in groote benaauwdheid, vooreerst, omdat de verkondiging van *Garribaldi's* zegepraal olie is in 't vuur der vrijheid; 'twelk gloeit in elk Italiaansch hart en ten anderen, omdat in de »de stad der heuvelen« een tweede Italiaansch comité is ontdekt.

Men heeft dezen en genen gearresteerd, maar ook de regte man? En elke gevangene, op politiek gebied, krijgt vrienden in het ongeluk.

Geweld verhoogt zelden de zedelijke kracht van een Monarch.

Niets heeft Paus *Pius* IX grievender teleurstelling doen ondervinden, dan het antwoord der R. Catholieke Christenheid op de vraag: *»geef mij een St. Pieterspenning!«* Dit antwoord, vertegenwoordigd door een millioen gulden, bijeen gebedeld onder 200 millioen Catholieken, was zeer ontmoedigend voor Rome. Wanneer men iemands arm, welligt zijn bloed vraagt, dan worden beraadslagingen geëischt, want het leven is zoet, maar als het zigtbaar Hoofd eener alléén zaligmakende Kerk, een penning vraagt; een hulppenning, wijl men hem naar de Kroon steekt; dan moest hem niet eén, maar vijftig millioen worden aangeboden — dan moest het, in betrekkelijk korten tijd, door Europa hebben geklonken: »geef niet meer, ik heb meer dan genoeg — ik dank u!«

Nu moest hij, na de St. Pieterspenningen te hebben geteld, zijn toevlugt nemen tot eene leening en beproeven, of hij, tegen goede rente, beter slaagt bij de kinderen Israëls.

Men zegt, dat Keizer *Napoleon* zal toestaan, dat die leening ook geopend wordt in Frankrijk.

Tot nu toe was dit verboden.

Te midden van al de Italiaansche ellende, vierde de archeologische academie te Rome het feest van de stichting der stad. Er werd bij die gelegenheid gereciteerd, geredeneerd, gezongen, ja betoogd, dat *Romulus*, toen hij met een ploeg den omtrek der »eeuwige stad« trok, handelde onder den invloed van den waren God.

Garribaldi luistert gewisselijk met een half oor naar die gelegenheids-gedichten en is zeer nieuwsgierig, wat de heer *Profili* wel zou zeggen, als hij er komt, om de grenzen der volks-souvereiniteit wat uit te zetten.

Lamoricière heeft veel hartzeer te Rome en ziet geen kans om een goed legertje te formeren, alleen om het neuswijs, zoogenaamd »heilig Collegie.«

Ieder kardinaal van dat collegie (geheel Europa vertegenwoordigende) wil een regement hebben, dat de naam van zijn land draagt en of de generaal al roept: »dat is onmogelijk!« — de vaderen weten het beter.

De krijgsman is gewoon aan het *»zwijg!«* maar ook de kardinalen zijn in 't geheel niet aan tegenspraak gewoon.

Zoo haspelen ze zamen en een goed leger komt er *niet*.

Als er ergens op deze wereld groote gebeurtenissen plaats vinden, zendt de *Times* gewoonlijk een journalist, om te hooren en te zien en daarvan gedurig een bulletin te zenden.

Zoo heeft de redactie van genoemd blad ook iemand naar Messina gezonden, en deze schrijft, onder anderen; dit:

» nooit zag ik een haat. als die, door de Sicilianen gekoesterd tegen de Napolitanen;

» die een Napelsch soldaat ontmoet, spot met dezen of werpt een blik op hem van diepe verachting;

» dat *Garribaldi*'s onderneming zou kunnen mislukken, gelooft niemand;

»Messina zou in een oogenblik tijds in *Garribaldi*'s magt zijn, als de forten, die haar beheerschen, niet zoo wel gewapend en van zoo talrijk garnizoen voorzien waren;

» ieder wacht in die stad op de beslissende feiten, die elke dag kan aanbrengen;

» toen *Garribaldi* Palermo was binnengetrokken, vond hij 6000 menschen in de gevangenissen en daaronder 1600 à 1800 veroordeeld, wegens politieke redenen.«

Dezelfde briefschrijver verhaalt, dat 1000 lieden door het bombardement zijn omgekomen, dat *Garribaldi* zijne vijanden, op verzoek, geneeskundige hulp liet verleenen, dat hij echter de vraag om leeftogt afwees en al de politie-agenten, die hem in handen vielen, deed ophangen, na hen eerst een geheelen dag voor het Volk ten toon te hebben gesteld.

Dat is verschrikkelijk, maar de politie heeft het Volk ook verschrikkelijk geplaagd.

Dikwijls hoort men de vraag, hoewel zij fluisterend wordt gedaan: »waar is het *souvereiniteitsregt*, in het groote Italiaansche geschil? Het wordt vertrapt, als 't ware onder toejuiching van Europa, maar zal Europa, wind zaaijende, ook *storm* oogsten? Zal het, lijdelijk toeziende wat ginds wordt verkracht, niet bezocht worden door hetzelfde kwaad?«

Maar de mensch, die een betamelijk gevoel van eigenwaarde heeft, die niet gelooft, dat hij geboren is om *slaaf* te zijn van een sterveling als hij, antwoordt met deze wedervraag: »of het iemand, zelfs een avonturier als *Garribaldi*, ooit in den zin zou zijn gekomen, de Napelsche staatshuishouding onderste boven te keeren? Of hij eenige kans zou hebben kunnen zien, om er den meester te spelen, als daar een Koning regeerde, zoo als hij, van God en regtwege, verpligt is te regeren? Heerschte in dat schoone land geen schrikbewind, waarover geheel Europa zich verontwaardigt, waarvoor ieder Monarch, die gevoelt dat hij groote regten, maar ook groote pligten heeft, zich schaamde? Eens bombardeerde de afgestorvene Koning zijne eigene steden in Sicilie en *Bomba* was sedert zijn naam — nu steekt de bevolking dier steden de armen uit naar haren redder — naar een *Garribaldi*!

Zoo is de vrucht der booze daad!«

Neen, een Koning, die regt Koninklijk leeft en handelt, en daarom een volk heeft, dat voor voor hem leeft en hem beschermt, behoeft niet te vreezen voor een troep „spitsboeven en roovers„, zooals de Alpenjagers in Napelsche dagbladen worden genoemd, al had hij ook geen Volk van tien millioen menschen, zooals Koning *Franciscus* de II.

Uit Turkije weinig nieuws, maar de Sultan is, volgens het gezondheidsbulletin van Keizer *Alexander* II, ernstig ziek, en de tulband zit hem, als Europeesch Monarch, slechts op een hairtje. Een kleine stoot — en hij valt.

„Maar Rusland alleen is geen doctor van den Grooten Heer!„ roepen Oostenrijk, Pruissen, Frankrijk en Engeland, „en hoewel sedert het leven der groote *Catharina*, altijd een der jonge Caren, den naam van *Constantijn* draagt, zoo zal in Constantinopel geen Russisch Vorst, een Groot-Heerlijken tulband dragen en er wonen als Heerscher in het rijk der halve Maan!„

De Turksche gezant te Parijs is een bewonderaar van *Garribaldi* en praat zeer verstandig over dien modernen ridder. Zoo zeide hij dezer dagen tegen een ultramontaan, toen deze den commandant der Alpenjagers een fortuin zoeker noemde: „wij allen zijn fortuinzoekers, maar *Garribaldi's* edel hart zoekt het fortuin des Volks en dat kan niet ieder zeggen!„

Die Turk moest kabinets-President zijn in 't rijk der halve maan, maar met dezelfde idées.

Tijd en plaats en ambt hebben zoo grooten invloed, vooral op Staatslieden.

Keizer *Napoleon* hecht waarde aan de stem des Duitschen Volks, als deze zich laat hooren tegen den Franschman, die zich prat toont op zijn *overwigt* en zich wel behagelijk plaatst aan zijne natuurlijke grenzen, den oever van den Groot-Vorst van Europa's stroomen: den heerlijken Rijn.

En inderdaad, ieder is aan zich zelven, aan de rust van zijn huis, aan de toekomst zijner kinderen, verpligt, om te luisteren naar de woorden van Frankrijk's Keizer, te bespieden, wat er gedaan wordt op zijne werven en in zijne arsenalen, — ja, wat er wordt gesproken in de kinderkamer van de Tuilerien. Immers, als hij daar *Napoleon* IV ziet spelen met de kinderen der grenadiers, en een hem ingefluisterden toast hoort stamelen op het leger en den stillen vergenoegden lach des Vaders merkt, dan mag hij niet zeggen tot *zijn zoon*: „verheug u in de dagen uwer jongelingschap, want het is een aangename tijd. Vrede, vrede en geen gevaar!„

„Leve de armée!„ riep het Keizerlijk knaapje, en, zonder dat het daarop dacht, heeft die kinderlijke toast een diepen zin.

Wie weet toch, hoe spoedig de tijd daar is, waarop de kleine geen ander beschermer zal hebben, dan de armée. Wie weet, of zijn levenspad ook niet in den vreemde ligt, even als dat van vier Fransche Kroonprinsen, die rondzwerven als ballingen!

De *Moniteur*, toen hij het militaire kinderfeest op de Tuilerien in groote woorden schetste, de *Moniteur*, de oude 60jarige hoftrompetter — wat zal hij zeggen, als morgen Parijs eens was, wat het zoo dikwerf toonde te *kunnen* zijn, als de vierde *Napoleon* paleis en erf moest ontvlugten? Zou hij dan een woord van medelijden hebben voor den knaap, dien hij thans zoo hemelhoog verheft? De *Moniteur*—wat deed hij, toen de zon der glorie haar volle licht wierp op het hoofd van den eersten *Napoleon!* Hij bewierookte den man en trapte alle eigenwaarde met voeten. En toen de grooten krijgsman viel en zijn val groot was? Toen hij niets meer had te gebieden — toen hij niet meer was te vreezen?

Met slijk werd hij geworpen, en de *Moniteur* juichte, toen een ander hoofd met de kroon van Frankrijk werd gekroond!

Men verzekert, dat de Prins-Regent van Pruissen met genoegen het voorstel van Keizer *Napoleon* III, om te Baden-Baden een mondgesprek te houden, heeft aangenomen.

De Pruissische Vorst zal dan gelegenheid hebben, om Frankrijks Keizer onder anderen eenige vragen te doen, bij voorbeeld:

„Uwe dagbladpers — *uwe*, want die spreekt, wat eerst onder uwe oogen was of, namens u, aandachtig gelezen, gewikt en gewogen werd—*zegt*, dat de tractaten van 1815 dikwijls veranderd zijn, met goedkeuring van de onderteekenaars, maar is het dan uw toeleg, om, alleen, die te veranderen naar *willekeur*?

„Uwe dagbladpers verkondigt vrijelijk — zij, die soms zoo weinig mag verkondigen — dat de regtstitel, waarop ons bezit der Rijn-provincien rust, valsch is in zijn oorsprong — weet gij dan niet, dat die oorden sedert *duizend* jaren behooren tot het Duitsche Rijk en ook, dat zij niets meer vreezen, dan het geluk (?) 't welk de aanhechtings-manie daaraan toedenkt?

„Uwe dagbladpers zegt, dat Duitschland gevoelt geen regt te hebben op den Rijnoever, omdat het daarvoor zoo veel zorg heeft — maar gij zoudt immers hetzelfde kunnen zeggen van iemand, die zijn eigendom bewaart achter grendel en slot!

„Uwe dagbladpers wil, dat Duitschland vrijwillig afstand doe van den Rijn-oever, maar weet gij wel, dat geen Duitsche Staat zich zelven het brandmerk des verraders op het voorhoofd zal drukken, door te heulen met vreemden en dat de Rijngrens niet zal worden verkregen, zooals de Alpengrens is benaderd?

„Uwe dagbladpers gebruikt, na vriendelijke vermaningen, onbewimpelde bedreigingen, maar denk, dat hier een volk woont, dat zijn goed regt tegen elke aanranding zal weten te handhaven en dat de gevolgen van die aanranding zullen komen op het hoofd van hem, die zich daaraan schuldig maakt.„

Als de Prins-Regent zoo sprak, zouden wij wel eens willen luisteren, wat *Napoleon* antwoordde.

De Chinezen nemen eene voorname houding aan tegen de Franschen en Engelschen en spreken zelfs brutaal tegen John Bull, dien zij minder gevoelig meenen te zijn. Men zal nu de kaalkoppen antwoorden met gegroefde kanonnen, en eens zien, of dat gunstig werkt op hun begrips-vermogen. De hof-sterrekijker is thans zeer oorlogzuchtig gestemd, omdat hij, in 't uiterste gevaar; een „goed beenkomen„ wist te vinden. Mogt de Europesche diplomatie te Peking meesteresse worden, dan, zoo denkt de wigchelaar, is mijn Rijk uit, en ik mag dus wel iets wagen.

De Japansche ambassade is met groote staatsie en in zóó prachtige kleedij Washington binnengetrokken, dat zij, hoewel geplaagd door onbeschrijfelijke nieuwsgierigheid, geen hoofd kon verdraaijen.

Zij vond de hoofdstad der Republiek zeer mooi en broeder Jonathan vond dat volkje zeer leelijk.

Toch werden er aanspraken gehouden, waarbij de Japannezen keken, alsof zij het zeer goed begrepen, en daarop een gebrom maakten, als iemand, die slaperig is en door zijn oppasser wordt gewekt, om in handen te vallen van zijn barbier.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

— Aan de *Rotterdamsche Courant* wordt uit 's Hage geschreven:

„Naar men verneemt, zou het voorloopig verslag der Tweede Kamer op de spoorwegwet gereed zijn en binnen weinige dagen publiek gemaakt worden.„

— Deurwaarders te Arnhem komen in een adres aan de Tweede Kamer op tegen de resolutie van den minister van justitie waarbij den rijks-veldwachters het doen der exploiten in strafzaken, *zoo veel mogelijk*, wordt opgedragen; — terwijl adressanten daarbij tevens vragen dat hun, voor het geval evengemelde resolutie van kracht blijven en bij continuatie uitvoering erlangen mogt, moge worden verstrekt eene vaste jaarlijksche bezoldiging voor het gemis dier hun billijkerwijze toekomende emolumenten, en, bovenal voor de tot heden *gratis* gepresteerde diensten aan de justitie bij de openbare teregtzittingen voor strafzaken.

— De verkoop der boomen, bij den laatsten storm te 's Hage omver geworpen, heeft *f* 600 opgebragt; de verkoop van de boomen in 't Bosch heeft den 16 plaats.

— In Noord-Brabant trachten de burgemeesters der plattelandsgemeenten zich onderling te verstaan over het invoeren eener gelijke heffing van opcenten op het gedisteleerd door de geheele provincie. Daartoe zal den 11 dezer te Tilburg eene bijeenkomst worden gehouden.

— Uit Bergen op Zoom meldt men, 5 jl.:

„Met genoegen kunnen wij melden, dat de schaakwedstrijd om den zilveren beker, uitgeloofd door den heer *Bodding* te Nijmegen en opgedragen aan den heer *J. Hulst*, gepensioneerd generaal majoor en president van het schaakgenootschap: *Strijd met beleid* aldaar, onze geachte stadgenooten de heeren *E. de Bruyn* en *J. C. Veeart* Cz. de eer is te beurt gevallen onder de eerst bekroonden te behooren; zullende het lot tusschen hen en de met hun gelijkstaande moeten beslissen. Het lot moge nu den genoemden beker aan deze of gene toewijzen, de eer der oplossing staat met dat toeval in geene regtstreeksche betrekking, de eer is dezelfde.

— De teregtstelling van *Pijnakker* heeft gister te Gouda ten 12 uur onder een grooten toevloed van plattelandbewoners plaats gehad. Door de zorg der schoolcommissie werd de jeugd op school gehouden. Twee roomsche geestelijken hebben den ongelukkige tot aan het laatste toe bijgestaan.

—Men zal zich herinneren zegt de *Amst Ct.* dat het der ijverige poging onzer policie gelukte op 29 Febr. in eene bierbrouwerij hier ter stede te arresteren *Frederik Wilhelm Gravert*, beschuldigd van moord te Buckeburg gepleegd. Onder toezigt van de policie werd deze misdadiger naar Minden overgevoerd. Thans verneemt men uit Minden aangaande dezen gevaarlijken booswicht het volgende:

„De beruchtste roover en moordenaar *Gravert*, die den slagter *Biesans* te Buckeburg ombragt en beroofde, heeft zich eergisteren bijna door een aanslag op zijne wachters, uit zijne gevangenis bevrijd. Ten einde hem op de binnenplaats te laten wandelen, ontsloten hem twee wachters zijne cel. Naauwelijks was dit geschied, of hij sloeg met een onder zijne kleederen verborgen gehouden *Schämelbein* zoo duchtig om zich heen, dat de beide wachters bewusteloos op den grond vielen.

„Daarop sloot hij hen in zijne cel op en liep in allerijl de trappen af. Daar ontmoette hij den opzigter der gevangenen, een man van herkulischen bouw, dien hij op de vraag: „waarheen?„ tot antwoord een zoo geduchten slag op het voorhoofd gaf, dat deze begon te waggelen, terwijl nog eenige slagen hem verder bewusteloos maakten.

„De ter hulp van haren man toegesnelde vrouw weerde hij eveneens met eenige slagen van zich af. Na zich zoo vrij baan gemaakt te hebben, ging hij naar beneden en zocht zich hier van zijne lastige ketenen te ontdoen. Intusschen was de opzigter weder tot bezinning gekomen, liep hem na, pareerde met den arm een tegen zijn hoofd gerigten slag, ontrukte hem het wapen en dreef hem daarmede naar zijne cel terug. De vier gelukkig niet gevaarlijk gewonde personen zullen eenigen tijd moeten wachten om van hunne wonden te genezen, en nog langen tijd de lidteeken te dragen hebben.„

— Men leest in het ultramontaansche N.-Holl. dagblad *de Tijd* het volgende uit Rome:

Onlangs had de beatificatie-plegtigheid plaats omtrent den gelukzaligen *Jozef Labrè*, een Franschman, die als jongeling hier is gekomen, waar hij, schoon niet onbemiddeld geboren, als bedelaar leefde en stierf in 1780. Hij bebield echter de aalmoezen niet voor zich, maar deelde ze uit aan de behoeftigen en vergenoegde zich zelf met een hier en daar ontvangen korst brood en „het overschot van vruchten en groenten, die hij tusschen 't wegge worpen vuil voor zich opzocht.„ Bij het feest van zijne heiligverklaring viel, toen er minstens 40,000 menschen in 't gebouw bijeen waren, een ladder van 60 sporten van een 10 voet hooge tribune, maar naderde, in plaats van met haar geheele zwaarte neer te komen op de digt opeengepakte menigte, die menigte zoo langzaam, „alsof eene onzigtbare hand haar tegenhield,„ zoodat ieder den tijd had, om behoorlijk op zij te gaan. „Ieder dankt den heilige voor de wonderbare redding.„ Ook werd dienzelfden avond nog een jongeling genezen van een beenkwaal, terwijl de geneeskundigen reeds had besloten het been eerstdaags af te zetten. „De genezing heeft plaats gehad zoodra de jongeling, de voorspraak van den Gelukzalige inroepende, de wonden in aanraking gebragt heeft met zijne beeldtenis.„

— De Ridderschap in de Provincie Noord-Holland is in eene vergadering, den 10den Mei jl. te Amsterdam gehouden, ontbonden.

— Omtrent het gebeurde met de *Onrust* bevat de *Javabode* nog eene beschouwing, om te doen uitkomen, hoe de verdediging van het vaartuigje, dat zich slechts 3 a 3½ voet boven de wateroppervlakte verhief, bij verraad onmogelijk was. Men kon uit de praauwen zoo op 't schip springen; daarbij waren de Officieren dadelijk gedood; de 21 matrozen misten dus alle leiding, werden evenzeer overrompeld en men had buitendien slechts 12 geweren en 12 pistolen aan boord; geen enkelen revolver. Wat konden deze 21 dus. zoo goed als in 't open veld, tegen 600 onverwachte aanvallers doen. Het kruid was buitendien in ijzeren kisten, er viel dus niet aan te denken het schip in de lucht te doen springen. Wat het verraad begunstigde, was, dat één gemeenschappelijke trap naar de kajuit en longroom voerde, zoodat men den gewonen uitweg naar het voordek miste. De *Onrust* had acht dagen op dezelfde plaats gelegen. Het ware dus een onverantwoordelijke verkwisting geweest, al dien tijd stoom op te houden, en alzoo kolen te verbruiken, die voor de terugreis naar de hoofdstad noodig waren.

— Aan de Javasche Couranten van 11 tot 23 April ontleenen wij het volgende:

Van de Zuider- en Oosterafdeeling van Borneo zijn berigten ontvangen, loopende tot 8 April jl.

De commandant van Penearon, kapitein *Benschop*, is den 29 Maart met eene kolonne sterk 35 bajonnetten vergezeld van den officier van gezondheid *le Rutte* en voorzien van de noodige ambulance, naar Batoe Balah opgerukt waar zich eenige muitelingen verzameld hadden. Bij de aankomst der kolonne was de kampong reeds verlaten.

Eene patrouille sterk 42 bajonetten vertrok den 3 April onder den 1en luitenant van Eijpe naar Aboehim, waar eveneens geen vijand ontmoet werd.

Den 26 Maart ontving men te Amawang tijding, dat demang *Lehman* vergezeld van pangeran *Amin Orlah Aliachbar* en *Sarib* van Karang djawa zich begeven had naar Tabahie om de benting te Amawang aan te vallen. Den 29 was de vijand op een half uur afstand van de benting genaderd, doch vlugte bij de nadering van eenige patrouilles.

Ten einde de post; welke door het aanwezen der muitelingen niet naar Margasarie had kunnen vertrekken langs der rivier te dekken, werd eene patrouille van 40 bajonetten, onder den dienstdoenden officier *Coenen*, naar Soengi Paring gezonden. De patrouille werd reeds te Amawang van de overzijde der rivier hevig beschookt, en ook verder tot Soengi Paring, waardoor een flankeur ligt gewond werd.

Te Amawang gekomen besloten 10 vrijwilligers den vijand te verdrijven, hetgeen volkomen gelukte, 12 muitelingen werden gewond.

Om de beide oevers der rivier verder van de mitelingen te zniveren, rukte de 1e luitenant Munders den 31sten Maart met eene kolonne van 60 bajonetten van Amawang uit naar Soengie Paring, voorzien van eenen drieponder met bediening, benevens den officier van gezondheid *Andringa*

De kolonne op den regter-oever, onder den dienstdoenden officier *Coenen*, stuitte op den vijand en dreef hem op de vlugt. Tot Simpoer werd de kolonne niet verontrust.

Inmiddels kwam demang *Lehman* tegen ongeveer 2 ure in den middag opzetten, omsingelde benting en opende een hevig geweervuur.

De kartetsschoten der onzen rigtten groote verwoesting onder de vijanden aan, welke echter den aanval gedurende een uur volhielden, tot een kanonschot van de van Simpoer terugkeerende colonne hen op de vlugt dreef.

10 man, waarbij twee hadji's, sneuvelden, terwijl een van de aanvoerders, pembekel *Tamboeroe*, gewond werd.

De bezetting heeft zich bij de verdediging voorbeeldig gedragen. Van de 30 zieken namen 28 daaraan een werkzaam deel, niettegenstaande er onder hen waren, die zich naar de borstwering moesten laten dragen.

Tijdens den aanval bevond demang *Lehman* zich in een boom, vanwaar hij den geheelen aanval bestuurde.

Twee zijner vertrouweling, die zich onder den boom ophielden, werden door kartetsschoten gedood, doch hij verliet zijne positie eerst, toen hij de patrouille onder luit. *Munders* hoorde naderen.

Volgens een den 15 April te Amawang ontvangen berigt, bevond dehmang *Lehman* zich met slechts 30 volgelingen te Karang djawa. De bevolking had die kampong verlaten.

Den 30 Maart is de gouvernements-stoomer *Bennett* te Amoentay aangekomen met een detachement van 2 officieren en 71 manschappen.

Onder aanvoering van den commandant te Moentay, de kapitein *Eickolberg*, is eene colonne van 110 bajonnetten; benevens een 3ponder en een mortier met bediening, den 1 April jl. naar Kloewa vertrokken. Op de den volgenden morgen ondernomen marsch naar Pambarangan werd geen spoor van vijanden ontdekt, de bevolking was overal wel gezind en had moeijelijke passages uit eigen beweging bruikbaar gemaakt.

Pangerang *Hidajat*, panghoeloe *Game* en eenige andere voorname hoofden van den opstand, bevinden zich steeds te Barabay in Allay.

Van Marabahan zijn geene belangrijke tijdingen ontvangen.

Zr Ms. stoomschip *Suriname* heeft van 16 Maart tot 4 April te Pamingir post gevat, nabij de monding van Mengkaip en had geene vijandelijke ontmoetingen gehad, maar

van de bevolking der omliggende kampongs hulp en welgezindheid ondervonden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Parijs. De brandwaarborgmaatschappijen zullen den keizer verzoeken eene wet aan het Wetgevende Ligchaam te doen aanbieden, houdende verbod tegen den verkoop van lucifers met witte phosphorus, en alleen het gebruik van de zoodanige veroorloven die met amorphe phosphorus bereid zijn. Eene officiele statistiek toont aan, dat het aantal branden, niet door kwaadwilligheid veroorzaakt, in 1838 2200 bedroeg, in 1844 4400 en in 1857 bijna 10000.

-- Het gerucht wil, dat *Kossuth* zich hier bevindt.

ENGELAND.

Londen. Uit Schotland is als eene tweede bijdrage voor *Garribaldi's* expeditie 300 pd. st. gezonden.

DUITSCHLAND.

In de dezer dagen te Penig tentoongestelde groote menagerie van den heer *Kallenberh* heeft het volgende ontzettende ongeluk plaats gehad. Terwijl eene kostschoolhouderes met hare leerlingen de wezenlijk schoone dierverzameling bezigtigde, hoorde men plotseling een raauwen gil en werden alle aanwezigen door schrik en ontzetting bevangen, toen zij zagen, dat de leeuw het lieve kopje van een tienjarig meisje, dat het hok van het dier te digt was genaderd, met beide klaauwen vasthield. Wel snelden de oppassers terstond toe om het kind te helpen, doch het dier maakte slechts eene klaauw los om den arm van een der te hulp gekomen bedienden te verwonden. Eindelijk slaagde men er in het jeugdig slagtoffer te bevrijden, doch reeds had de leeuw de huid van het achterhoofd tot over de wenkbraauwen volkomen afgescheurd en, wat erger was, de hersenpan van het arme kind met zijne klaauwen beleedigd. om die nu met den vreeselijken buit in de kooi terug te trekken. Ondanks spoedig aangebragte geneeskundige hulp verviel het kind in een staat van verdooving en bezweek den volgenden ochtend.

— De beroemde pianist *Liszt* zal met de prinses *Wittgenstein* in het huwelijk treden.

TELEGRAFISCHE DEPÊCHES VAN HEDEN

Parijs, 11 Junij. Palermo zou door de Napelsche troepen op 11 Junij geheel ontruimd zijn.

Te Gaëta en Castellamare kwamen reeds troepen aan.

De Napelsche krijgsmagt concentreert zich te Messina, Syracuse en Agosta.

(Agosta is eene sterke vesting met 1500 inwoners Hier had in 1676 de zeeslag plaats tusschen de Nederlanders en Franschen, waarbij onze *de Ruiter* sneuvelde. — Castellamare ligt in het koningrijk Napels en heeft eene goede haven. — Gaëta is eene van de sterkste vestingen der wereld in 't Noorden van Napels en gebouwd op een rotsachtig voorgebergte.)

De *Moniteur* behelst het aanhechtings-tractaat, door de Sardinische Wetgevende Magt goedgekeurd en gesanctionneerd.

't Schijnt nu boven allen twijfel verheven, dat de Keizer en de Prins-Regent van Pruissen elkander de Baden-Baden zullen ontmoeten.

Amsterdam. Maandag, 11 Junij. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt :

Nederl. $2\frac{1}{2}$ pCt. 64 percent. dito 4 pCt. 99 percent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 1815 5 pCt. $104\frac{1}{8}$ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. $72\frac{1}{8}$.

Granen en Zaden.

Tarwe hooger; 129 pd. jarige Poolsche f 360 — Rogge prijshoudend; 126 pd. Pruissische f 228. — Gerst en Haver zonder handel. — Boekweit f 5 hooger. — Koolzaad onveranderd; op 9 vat op November 74 £. — Raapolie op zes weken f $41\frac{1}{4}$.

ASSEN, 12 Junij.

— De Commissie uit de Staten dezer Provincie, werkzaam ter bevordering van Drenthe's belangen bij de aan te leggen spoorwegen in het Noorden des Rijks, zal op 19 e. k. ter audientie bij Z. M. Koning worden toegelaten.

— Naar luid van een brief, hier ontvangen van een onzer stadgenooten, aan boord van het schip *Haren*, werd de stad Barbadoz in Britsch West-Indie, in de laatste helft van Februarij geteisterd door een zwaren brand, die meer dan 200 huizen in de asch legde. Geheele straten werden in puinhopen herschapen en het brandende hout bedreigde zelfs het schip, dat op tamelijken afstand van de stad voor anker lag.

— Naar wij vernemen, zijn de fondsen om den heer *Lunsingh Meijer* hier nog tot November e.k. als hulpprediker te behouden, bijeengebragt.

— In de groote streek van Drenthe, het zoogenaamde Zuidenveld, houden zich sedert geruimen tijd eenige benden landloopers op, waarvan soms een of meer nog een schijnbaar beroep uitoefent, en deze troepen begeven zich meest naar gehuchten, waar geen Burgemeester of veldwachter woont en dwingen de bewoners tegen den nacht om huisvesting in schaapkooijen of schuren. Het ware te wenschen in het belang der veiligheid van personen en goederen, dat er een einde gesteld werd aan de groote morele invloed, welke deze bende op de ingezetenen dier streken uit vrees voor kwade gevolgen uitoefenen.

— Naar wij vernemen, zal de bijzondere school alhier op 30 Junij plegtig worden ingewijd en de lessen daarin beginnen, op 2 Julij e. k.

— In de vorige week zijn door den vleeschhouwer *A. H. Knorringa* te Uithuizen, 3 schapen gekocht van Engelsch ras, te ontvangen in 't laatst dezer maand, en wel van den stal des heeren *Reinders* te Warffum, lid der Tweede Kamer.

De prijs voor die schapen besteed, bedroeg f 135, alzoo f 45 het stuk.

— De *Provinciale Groninger Courant* gaf onlangs *Spoorweg-mijmeringen*, die hoogst lezenswaardig zijn. Dat is een verstandig mijmeraar en hem staat eene goede pen ten dienste. Ook hij vond het vreemd, althans hij wijst er op, dat Groningen geen woord sprak over het Regeringsspoorweg wetsontwerp, en schijnt van oordeel te zijn, dat er worden gevonden, die hun invloed gebruiken om Groningen te d o e n zwijgen. Hoe 't zij — B en W. (zoo is het artikel geteekend) willen bewijzen dat bij hen een levendig gevoel van belangstelling, aangaande het groote vraagstuk van den dag, bestaat. Zij zijn bevoegd mede te spreken en hebben *zóó gemijmerd*, dat het velen zal opwekken tot ernstig d e n k e n, hoewel zij enkele punten of met opzet (B. en W. *konden* het belang van Groningen bij eene lijn over Assen naar Meppel niet vergeten) onbesproken lieten, of die slechts aanraakten met de uiterste spitse der vingers

Wij hopen, dat B. en W. [kenden wij hen of liever hem!] spoedig weder in mijmeringen over den spoorweg vervallen en hopen dat, als zij wat weinig aan Drenthe schenen te denken, er spoedig eene tijding kome, die Drenthe verheugt en voor Groningen van het grootste belang is, ook al heeft het, zeer opmerkelijk en vreemd tevens, nooit geijverd voor dat belang met die kracht, welke het bezit en de zaak waard is.

— Hoe zeer men bij het binnentreden van het locaal der tentoonstelling van schilderijen te Groningen, welke geregeld om de twee jaren plaats heeft, telkens een beter geschikt locaal wenschte aan te treffen, neemt het echter niet weg, dat de Commissie, met het Bestuur der tentoonstelling zoo belangloos belast, die teleurstelling door vele moeite en zorg zoo veel mogelijk tracht te verzwakken Ook deze keer heeft genoemde Commissie zich meesterlijk van hare moeijelijke taak gekweten.

Eenige namen onder voornaamste Nederlandsche meesters mist men; doch is dit te verwonderen, als men in aanmerking neemt dat er tegelijk eene dergelijke tentoonstelling van kunstwerken plaats heeft te Rotterdam ?

Niet tegenstaande dat, treft men er in onderscheidene vakken uitmuntende werken aan, welke getuigen van goeden smaak en vooruitgang.

Het is bereids gebleken dat de kunstliefhebbers te Groningen dat op prijs weten te stellen, daar er reeds eenige schilderijen zijn verkocht.

Met het grootste genoegen verlieten wij de zalen der tentoonstelling, in gemoede de bezigtiging der daar aanwezig zijnde schilderijen, teekeningen enz. aanbevelende.

† **Hardenberg**, 8 Junij. Men verneemt, dat een oud man uit Heuvinge, Graafschap Bentheim, Pinkstermaandag zijne familie wenschte te bezoeken, onderweg in het Tinholterveen verdwaald en omgekomen is.

† **Lutten**, 9 Junij. Een weduwnaar alhier, kort bij de 50 jaren oud, zal eerlang voor de *zesde* maal het huwelijksbootje instappen; thans met eene jonge dochter van 18 jaren.

Uit zijn eerste huwelijk heeft hij eene dochter, die reeds ouder is dan hare aanstaande stiefmoeder.

RAADSVERGADERINGEN.

Coevorden, 8 Junij. In de heden alhier gehoudene raadsvergadering waren alle leden tegenwoordig, behalve het lid *L Bikkers*. De notulen der vorige vergadering werden gelezen en goedgekeurd. In overeenstemming met de gemeenten Gramsbergen, Ambt- en Stad Hardenberg en Avereest, werd besloten van Z. M. den Koning magtiging aan te vragen, voor den aanleg van een straatweg tot verbinding dezer gemeenten, ook met onze stad. Op een ingekomen aanvrage om deelneming, van de commissie voor den straatweg door de gemeente Sleen, van af de gemeente Dalen tot aan Klinkmolenbrug, werd besloten aan genoemde commissie te antwoorden: dat men niet ongenegen is tot dekking van het te kort te helpen bijdragen, maar dat men voor als nog het bedrag der deelneming niet kan bepalen. — Is goedgekeurd het kohier van de belasting op de honden over 1860, en besloten tot af- en overschrijving van eenige posten op de begrooting, dienst 1859. — Tot leden van het stembureau voor de verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer, werden benoemd, behalve den voorzitter de leden *H. Scholten* en *A. Boll*.

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

Bij de Christelijke Afgescheiden gemeente te Assen is Zondag j. l. tot predikant beroepen de heer Ds. *E Breitsma*, thans predikant te Smilde.

— Beroepen bij de Christ. afgesch. gemeente te Meppel de candidaat *M Stadig* ; — te Roden: Ds. *J. Alting* te Sappemeer.

— Den 6 dezer werd de synode der Christelijke afgescheiden gereformeerde kerk in Nederland plegtig te Hoogeveen geopend, door den voorzitter der synode, ds. *W. Kok*, predikant aldaar. Tegenwoordig waren 3 afgevaardigden uit Schotland, namelijk professor *James Hasper*, ds. *W. Peddij* en *D John Paddij*, onderling, leden der presbyteriaansche kerk en alleen overgekomen, ten einde de synode der afgescheidene kerk bij te wonen. Als leden der synode waren afgevaardigd, behalve de 4 leeraars der theologische school te Kampen, o. a. uit Utrecht, ds. *Bavinck* en *Goris* en de ouderlingen *Karsemeijer* en *v. d Kolk*

— Aangenomen het beroep naar Zwartsluis bij de Christelijke afgescheiden gemeente door ds. *Koulemans* te Woerden.

INGEZONDEN STUKKEN.

Oostwolder Polder, 4 Junij 1860. Heden was het voor deze plaats een ware vreugdedag; het nieuwe school gebouw, door de welwillendheid der H. H. Kerkv. met onbekrompenheid daargesteld en zeer doelmatig ingerigt, werd tot blijdschap der inwoners en van allen, die in het onderwijs der jeugd belangstellen op eene gepaste wijze ingewijd. Reeds des morgens kwamen de toekomstige leerlingen dezer school, die even als de hieraan verbonden woning met nationale vlaggen prijkte, bijeen en bragten met spelen, en zingen en het genieten van eenige verversching den voormiddag in onschuldige kinderlijke blijdschap door, terwijl zij des namiddags door de gunstige beschikking der Commissie van het Bestuur dezer bijzondere school, in het woonvertrek van den onderwijzer op chocolade met krentebollen werden onthaald.

Intusschen verzamelden zich een getal van omstreeks 70 Heeren en Dames, door het Bestuur van de school hiertoe uitgenoodigd, te 3 uur in het schoolvertrek, en werden door een der leden met een zeer gepast woord verwelkomd. Hierna trad de WEw. heer *Sannes*, Predikant te Oostwold, op, en hield eene indrukmakende rede, waarin ZWw. de ingezetenen op den Polder met het stichten der school, en den onderwijzer met zijne benoeming hartelijk geluk wenschte; en in naam van de geheele vergadering den dank toebragt aan allen, die tot het stichten der school het hunne hadden bijgedragen, in het bijzonder aan H H. Kerkvoogden en Notabelen der gemeente, die met zoo veel onbekrompenheid de hiertoe noodige gelden beschikbaar hadden gesteld. Verder toonde ZWw. het belang aan van een geregeld en vroegtijdig onderwijs wees in hoofdtrekken de wederzijdsche verpligting tusschen ouders en onderwijzer aan, en besloot met den hartelijken en door allen gedeelden wensch, dat het onderwijs in deze school vruchtbaar mogt worden in aankweeking van degelijke kennis en strekken tot vorming der jeugd niet alleen tot nuttige leden der maatschappij, maar ook tot burgers van het Koningrijk der hemelen.

Hierop gaf de vader van den onderwijzer *H. Niemeijer* de redenen op, waarom hij meende dezen dag te mogen beschouwen als een dag van groote blijdschap, hartelijke dankbaarheid en hoogen ernst, die echter met geene bekommering maar met een vrolijk uitzigt in de toekomst gepaard ging. Na verder zijnen zoon bij allen, met welke deze, als onderwijzer dezer school en voorzanger in de kerk te Oostwold in betrekking zou komen, vriendelijk te hebben aanbevolen, sloot ZEd. deze aanspraak met eene nadrukkelijke vermaning aan zijn zoon, om getrouw de pligten aan die betrekkingen verbonden te vervullen, en zich de eer en het voorregt hem geschonken, volkomen waardig te toonen.

Hierop bedankte de onderwijzer in warme taal allen, die tot zijne benoeming het hunne regtstreeks of zijdelings hadden bijgedragen; en drukte in een schoon gedicht uit, hoe hevig zijn hart klopte van liefde en dankbaarheid voor zijn ouders, aan welke hij gevoelde naast God alles verschuldigd te zijn. Van zijnen kant zou hij trachten het geluk, waarvan men hem deelgenoot had gemaakt, waardig te zijn. Na nog eenige opmerkingen over het verband van huis en school gemaakt, en om de medewerking der ouders verzocht te hebben, sloot hij zijne aanspraak met het Evang. Gez. 69 vs 4. Dat zijne wenschen bij de aanwezigen ingang hadden gevonden, bleek, toen hij verzocht, dat allen dit vers met hem zouden zingen, hetwelk met zoo veel geestdrift werd uitgevoerd, dat de WEw. heer *Sannes* verzocht ook nog het laatste vers van dit gezang aan te heffen, terwijl een der leden van het Bestuur vervolgens uitnoodigde om ook Ps. 133: 3, mede in ne aanspraak voorkomende, met elkander te zingen.

Nadat nog de heer *H. J. Smidt*, lid der Ged. Staten in de prov. Groningen, eenige zeer belangrijke opmerkingen over het onderwijs gemaakt, en één der leden van het Bestuur der school den onderwijzer van hunne ondersteuning en medewerking verzekerd hadden, bragt men verder den tijd in gulle vrolijkheid door, verhoogd door het voordragen van dichtstukken waarop de broeders van den onderwijzer de vergadering vergasten, en het uitbrengen van verschillende toasten, die den smaak van 't edel druivensap dubbel aangenaam maakten. 't Was dan ook al tamelijk laat in den avond, toen men besloot huiswaarts te keeren, met de overtuiging, dat deze dag nog lang in aandenken zal blijven, niet alleen, maar ook voor het onderwijs en de opvoeding te dezer plaatse heilzame gevolgen zal hebben. Waarlijk! waar het inwijdingsfeest eener school met zoo veel liefde en eenstemmigheid wordt gevoerd, daar moet de onderwijzer zich opgewekt gevoelen om met alle krachten te arbeiden aan het waarachtig geluk zijner leerlingen, het onderwijs zal wel gedijen en de ouders bij voortduring met den onderwijzer ingenomen zijn.

LAATSTE BERIGTEN.

Parijs, 8 Junij. De rijzing van de prijzen van het graan en meel houdt stand. Op de graanmarkt van heden vertoonden zich geene verkoopers en zeer aanzienlijke leveringen bleven achterwege, waaruit men eene verdere rijzing der prijzen opmaakt. Inmiddels heeft de regering, om bij den nood, die zich reeds onder het volk doet gevoelen, de gemoederen niet in beweging te brengen, aan de landbouwkundige bladen verboden, om over den staat van den oogst te spreken.

11 Junij. Men schrijft uit Turijn, dat de Sardinische Senaat gisteren (Zondag) het tractaat van den 14 Maart, aangaande den afstand van Savoye en Nizza aan Frankrijk, aangenomen heeft met 92 tegen 10 stemmen. De vergadering telde 102 leden.

Advertentien.

Heden overleed, na eene gelukkige echtvereeniging van 20 jaren, mijn geliefde echtgenoot BERNARDUS JANS DE JONGE, in leven Lid van den Raad dezer Gemeente, enz., in den ouderdom van ruim 47 jaren, diep betreurd door mij, mijne kinderen en zijne ouders, wiens eenigst overgebleven kind hij was

Hoogeveen den 6 Junij 1860.

A. VAN HEES,
Wed. B. J. DE JONGE.

Eenige en algemeene kennisgeving.

Vergadering

der **MARKTGENOOTEN** van **AALDEN**, gemeente Zweeloo, tot voortzetting der scheiding, op Vrijdag den 15 Junij e k, 's morgens om tien uur, ten huize van G. JOLING te Aalden.

Namens de Commissie,
W. TIJMES.

HARDDRAVERIJ

te **OOSTERWOLDE**, op Zatur dag den 16 Junij 1860.
Prijs: een **ZILVEREN TABAKSDOOS.**
Premie nader te bepalen.

Alle Paarden worden toegelaten, mits geen prijs gewonnen hebbende en in Ooststellingwerf te huis behoorende.

Aangifte bij de Wed L. J. POSTMA, 's middags 12 uur.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Nijeveen, noodigen bij deze uit, **SOLLICITANTEN** naar de vacante betrekking van

Hoofdonderwijzer

in de **OPENBARE SCHOOL** te *Nijeveen*, om de bij de Wet gevorderde stukken franco bij het Gemeentebestuur in te dienen, vóór of op 26 Junij a s

De voordeelen, aan deze betrekking verbonden, bedragen thans f 324-00; met 1o. Januarij 1861 f 400, benevens vrije woning

Burg. en Weth. voornoemd,
De Burgemeester,
P SLOT.
De Wethouder l. S.,
B J. DENNING

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der gemeente Zuidwolde, noodigen bij deze uit, **SOLLICITANTEN** naar de vacante betrekking van

Hoofdonderwijzer

in de openbare School te *Kerkenbosch* (gemeente Zuidwolde), om de bij de wet gevorderde stukken franco bij het Gemeentebestuur in te dienen, vóór of op 26 Junij a.s

De voordeelen, aan deze betrekking verbonden, bedragen, volgens nieuwe regeling, thans, als ook na 1 Januarij 1861, f 500-„ met vrije woning, benevens de emolumenten der avondschool en het leveren der Schoolbehoeften ad f 1.30 voor ieder schoolgaand kind. — Van wege de Gemeente zal hem worden toegezegd een HULPONDERWIJZER tegen f 200, en een KWEEKELING tegen f 25-„ 's jaars.

Er bestaat vooruitzigt, dat ook het KOSTERSAMBT aan hem zal worden opgedragen, waardoor het inkomen met ongeveer f 125-„ jaarlijks wordt verhoogd.

Burg. en Weth. voornoemd,
De Burgemeester,
L. H. VAN SONSBEECK.
De Wethouder l. S.
F. J. TER HAAR.

Op Zaturdag 16 dezer, voormiddags te 10 uur, ten verzoeke van Mejufvrouw de Weduwe P HAAK, zullen te Kloosterveen, gemeente Assen, publiek worden verkocht:

ONDERSCHEIDENE

Huismeubelen

en verdere **GOEDEREN**, als: Eene **PIANO, SECRETAIRE, STOELEN, TAFELS, SPIEGELS, SCHILDERIJEN, BED met toebehooren**, een **KINDERWAGEN, PORCELEIN, GLAS, AARDEWERK**, etc., benevens een **SCHAAP**, alsmede eene partij **BOEKEN**, waaronder: **BEKKER**, alg. Ges. **VON HUMBOLDT**, Kosmos der Natuur, **WAGENAAR, MARTINET**, Historie der Wereld, en verschillende andere **WERKEN**.

A. W. VAN HOLTHE TOT ECHTEN,
Notaris.

Topgras te Peize.

De gewone jaarlijksche verkooping van **TOPGRAS** van Landerijen onder Peize zal plaats hebben op Maandag den 18 Junij 1860, 's middags 12 uur, ten huize van BARELD LUINGE te Peize, en wel voor HENDRIK ELTING te Roderwolde, ROELOF ARENDS te Peest, HENDRIK STEL te Norg, JAN OORTWIJN te Langelo. Doctor SCHÖNFELD te Nietap, MARTEN MARTENS te Norg, Mr. B. KIJMMELL te Roden, HARM FREERK WILKENS, DE HORST. ALBERT LUNSCHE, BARELD LUINGE Weduwe SIKKINGA, HENDRIK HAGENOUW, allen te Peize, en E. Fokkema te Roden

Notaris H H VAN LIER.

Programma

DER

TENTOONSTELLING EN KEURING

VAN

VEE,

welke, van wege de 2de Afdeeling van het Genootschap ter bevordering van den Landbouw in Drenthe, zal worden gehouden te Zuidlaren, op Vrijdag den 22 Junij 1860, des voordemiddags ten tien uur.

PAARDEN.

1o. Voor de twee bestgekeurde Merriepaarden, welke nog niet hebben afgewisseld: 1e premie f 25, 2de premie f 15.

STIEREN.

2o. Voor de twee bestgekeurde Stieren: 1e premie f 15 2de premie f 10

De premiën voor de Stieren kunnen volgens Art. 36 van het Reglement voor het Genootschap niet worden uitbetaald, dan nadat de eigenaren de bekroonde Stieren ter mededinging zullen hebben aangeboden op de algemeene tentoonstelling van het Genootschap. Ingeval de eigenaren daaraan niet voldoen, ontvangen zij slechts de helft der premie-gelden.

KOEIJEN.

3o. Voor de twee bestgekeurde Melkgevende of Dragtige Koeijen: 1e premie f 10, 2e premie f 5

4o. Voor eene Vaars, niet meer dan éénmaal gewisseld, f 3.

VARKENS.

5o. Voor den bestgekeurden Beer: Engelsch ras f 3 Gekruist ras f 3.

SCHAPEN.

6o. Voor den bestgekeurden Ram: Drentsch ras f 3.

NB. Vee, hetwelk vroeger op de algemeene of afdeelingstentoonstellingen de hoogste premie heeft behaald of hetwelk niet premie-waardig is, zal niet worden bekroond.

Vee, hetwelk geene zes maanden in deze provincie is geweest, en van hetwelk de eigenaren geene ingezetenen van dit gewest zijn, kan niet ter mededinging worden aangeboden.

Een ieder, die nieuwe of minder bekende werktuigen, geschikt voor den Drentschen Landbouw, mogt bezitten, wordt uitgenoodigd deze ten toon te stellen. Het Bestuur der afdeeling behoudt zich voor, om aan de inzenders dier werktuigen, hetzij premien in geld, hetzij getuigschriften toe te kennen.

De Vergadering der afdeeling zal ten huize van T ZONDAG, des morgens ten tien uur, plaats vinden, alwaar ook, na afloop der tentoonstelling, de premien voor het bekroonde Vee zullen uitbetaald worden.

Assen, 1 Junij 1860.

Het Bestuur der 2de Afdeeling van het Genootschap voornoemd:
De President,
J A. MEURSINGE.

De Secretaris,
D. COHEN.

BURGERLIJKE STAND.

EELDE, 1—31 Mei. Ondertrouwd geene. Gehuwd Jan Polling en Hillechien Hommes; Hilbrant Hilbrants en Fenna Nijdam. — Geboren; Klasina dochter van Freerk Englers en Geesien Arends; Hendrik z. van Geert Nijdam en Harmtien Ansing; Hendrik zoon van Hendrik Biek en Geessien Wilkens; Hendrik zoon van Folkert Ensing en Aaltien Bekkering; Grietje dochter van Roelf Hartlief en Fredrika Reinek. — Overleden: Lammert Aaldring echtgenoot van Evien Deodates 54 jaren; Albert van Bruggen echtgenoot van Jantien Koops 83 jaren; Hinderkien Vlieger een jaar en zeven maanden, woonachtig te Doornspijk (Gelderland.)

ZUIDLAREN, 1-31 Mei Geb.: Diena Johanna dochter van A. J. Harreveld en D. J. Schoterman, Jantje dochter van H. F. Gortmaker en A. Joël. Roelof zoon van J. Timmer en R. Peuling; Margien dochter van A. Schuiling en G. Nijenhuis, Hendrik zoon van L. Hamminga en A. Julsing; Folkert Gabriel zoon van H. Thije en J. Bolt. — Gehuwd: Arend Rodermond en Grietje Oudman; Ate Nijdam en Wilmtien Schuiling; Johannes Klein en Trientje Harms, Roelf Lutgers en Harmtje Popken; Jan Aaldring en Lutgerdina Steinhorst; Arnoldus Johannes van Harreveld en Dina Schoterman; Roelof Karsens en Roelofje Bijker; Geert Rabbens en Wemeliena Scheeper; Roelf Kieft en Geessien de Boer; Eppe Eppies en Meina Redeker. — Overleden: Dina Johanna van Harreveld; Geertje Venema Wed. Geert Steffens.

MARKTBERIGTEN.

Amsterdam 8 Junij. Kamper-Eilands HOOI f 14½ a f 17½.

TARWE hooger verkocht; 129 130 ℔ bonte Poolsche f 350 f 355 bij partij, 129 ℔ dito f 355; 124 ℔ oude roodbonte dito f 315; 132 ℔ Eijerlandsche f 350; 127 129 ℔ nieuwe Friesche f 315 f 325.

ROGGE tot nagenoeg vorige koersen met goeden handel; 126 127 131 ℔ nieuwe Pruissische f 227 f 230 f 240; 120 121 ℔ Galats f 204 f 207; 120 ℔ geringe dito f 198; 119 ℔ Odessa f 200; 119 ℔ nieuwe Petersburger f 208; 114 115 118 ℔ jarige dito f 188 f 189 f 198. Op levering iets vaster, Junij f 192 f 190 f 191; Augustus f 197; Oct. f 199 f 200 f 199. Pruissische per Julij f 197, dito per Julij f 200.

BOEKWEIT iets hooger verkocht, per 2100 kilo Rijn f 240, Inl. Veen f 227; Fransche f 190.

KOOLZAAD £ 1 hooger, op 9 vaten Olie in Sept. £ 72, October £ 72½.

LIJNZAAD in een doen, 105 106 ℔ Riga f 7¼ per mud.

RAAPOLIE dadelijk onveranderd; op levering williger; op zes weken f 41; Vliegend f 39¾; 1o. September f 41¾, f 42; October f 42¼ ½; November f 42½ ¾; December f 42¾ a f 43.

LIJNOLIE dadelijk en op levering in een doen, op zes weken f 31¼; Vliegend f 30; Najaar f 32¼.

HENNEPOLIE op zes weken f 37¼, Vliegend f 36.

RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 68 a f 73

LIJNKOEKEN per 104 stuks f 10½ a f 12½.

Schiedam 8 Junij MOUTWIJN f 14.09. — JENEVER f 20.50. Amst. proef f 21.75.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN
AMSTERDAM, 1860.

	pCt.	8 Junij.	9 Junij.		pCt.	8 Junij.	9 Junij.
Nederl. W.S.	2½	64	64 1/8	*Polen,*			
—	3	76 1/16	76 1/16	Aand. fl 500			160 3/4
	4	98 7/8	98 15/16	Obl.	4	79 7/8	
Amort. Synd.	3½			*Spanje,* Obl.	1 3/8	37 1/16	37 3/16
Handelm.	4½	133½	133½	Obligatien	3	47	47 1/16
O. I. Leening	4	97 3/4	97 3/4	Binnenl.	3	46	46 1/8
Aand. H. Spw.				Amortisable		16 3/16	16 1/8
— B. —	4½			Bewijs. Coup.			
N. B.	½			*Oostenrijk,*			
Maats. Weld.				Oblig. Goud	5	68½	
Rusland,				— —	4		
Obl. Hope	5	104 3/8	104 3/8	— Metal.	5	48 3/4	48 5/8
Cert. 1831/33	5	85 3/4	85 7/8	— Rente A.	5	72½	72 5/8
Dito 1840	4	81 1/4	81 1/4	— Nation.	5	55 9/16	55 9/16
— Stieglitz	4			— —	2½	26 1/8	26 3/8
— Nieuwe	4			*Belgie,* Cert.			
— 5e Serie	5	89 1/8	89 1/8	Rothschild	2½		
— 1855 6e S.	5	100	100	*Portug.,* Obl.	3	43	43 3/8
— van Am.	5			Brazilien	5		
				Weener aandeelen	4		

8 Junij.

Bij weinig handel was de markt heden nagenoeg onveranderd.

9 Junij.

De markt was heden voor Nationale fondsen nagenoeg onveranderd; van buitenlandsche waren Oostenrijksche meer aangeboden, Spaansche daarentegen iets vaster; de overigen hebben weinig gevarieerd.

De Verteller, enz.

Een hond redt 36 menschen.

Dat een nietig voorwerp, in tijd van nood op eene vernuftige wijze te pas gebragt, belangrijke diensten kan doen, is op zich zelf niets vreemds; maar, dat 36 gewapende manschappen het behoud huns levens aan eene hondenplagerij te danken hebben, dit toch zal wel eenig in zijne soort zijn! En toch, dit zonderling feit heeft plaats gehad; het wordt door de voornaamste Americaansche dagbladen medegedeeld, en wel naar aanleiding van een berigt in een der aldaar meest geaccrediteerde organen.

Nolgens dat blad heeft het geval zich aldus toegedragen: Uit het fort Défiance, in Nieuw Mexico, was een sergeant van de bezetting met 36 man naar buiten gezonden, om het oog te houden op zeker punt, alwaar een aantal koeijen liepen te grazen. Nauwelijks zijn de manschappen daar aangekomen, of zij worden overvallen door een troep van 40 Indianen, zoodat zij genoodzaakt waren de wijk te nemen naar een hoogte, waar zij op de aanvallers een zoo goed geregeld geweervuur rigtten, dat deze zich uit de voeten maakten. De sergeant begreep intusschen zeer goed, dat het nu voor hem en de zijnen even zoo gevaarlijk was, om op zijn post te blijven, als om dien te verlaten, daar hij zich verzekerd hield, dat er nog meer Indianen in den omtrek moesten rondzwerven en dat hij dus in allen gevalle op eene overrompeling bedacht moest zijn.

Het was dus maar de vraag, langs welken weg er mogelijkheid bestond, om versterking te krijgen. Voorzeker te meer eene netelige vraag, omdat niemand den moed zou hebben om zich alleen in het fort te begeven.

Terwijl hij daarover staat te denken, valt zijn oog op een klein hondje, hetwelk uit het fort met de compagnie was medegeloopen. Dadelijk is zijn besluit genomen Hij scheurt een blad uit zijn zakboekje, schrijft met potlood haastig een berigt aan den commandant, maakt dit aan den halsband van het dier vast en bindt den viervoetigen medegezel vervolgens een blikken veldketelje, met eenige keisteentjes er in, aan den staart. Nauwelijks is de hond zoo toegerust, of de sergeant geeft hem met den laadstok een paar fliksche stompen, terwijl de manschappen op zijn bevel uit alle magt een vreeselijk geschreeuw aanheffen.

De hond, hierdoor angstig geworden, neemt de vlugt en snelt, door het ratelen en rammelen van het keteltje nog meer in den knel gebragt, uit alle magt dwars over en door alle beletselen regtstreeks op het fort aan. De schildwacht, het wel bekende dier in den toestand ziende aankomen, meende eerst niets anders, dan dat zijne kameraden dit uit de grap hadden gedaan, en besloot, ten einde alle aanmerkingen van de onder-officieren te voorkomen, den hond in het voorbijgaan op te vangen en van het lastig voorwerp te bevrijden. Dit gelukte; maar juist daardoor viel hem het briefje in het oog, en kleinen hij zorgde den commandant ten spoedigste te doen toekomen.

Ten gevolge daarvan werd er onmiddelijk versterking afgezonden, en bij nader onderzoek bleek, dat deze nog juist in tijds kwam opdagen, om de manschappen uit eene moeijelijke positie te verlossen, aangezien zij van alle kanten door de Indianen waren ingesloten.

Gedrukt bij GRATAMA te Assen.